Un vell conegut espera a Vigo

El Girona s'enfrontarà demà al Celta d'Andreu Fontàs, un dels valors del planter que ha arribat més lluny els últims anys. El banyolí va jugar un partit amb el primer equip gironí abans de fitxar pel Barça



Un vell conegut espera a Vigo

Entre la col·lecció de títols, reconeixements i distincions que té Andreu Fontàs a casa seva hi ha també, endreçada en un calaix, una carta del que va ser el seu entrenador al Girona juvenil, Ricardo Rodríguez. «Algun dia seràs jugador de Primera. Ens veurem allà», deia el missatge que el tècnic asturià, va enviar al banyolí. Rodríguez va escriure una carta de comiat a cada jugador del juvenil blanc-i-vermell en el moment en què va fer-se càrrec del primer equip després de la destitució de Joan Carrillo. Era el febrer del 2007. Un mes més tard Rodríguez va fer debutar Fontàs, amb 17 anys, de titular amb a Tercera en un Girona-Castelldefels (2-0). A partir d'aquí, la carrera del banyolí agafaria velocitat de creuer: Barça juvenil, Barça B, primer equip i títols amb Pep Guardiola, Mallorca i consolidació a Primera amb el Celta de Vigo [/esports/futbol/primera-divisio/celta-de-vigo/]. Demà, onze anys i amb 115 partits a Primera Divisió a l'esquena, Fontàs es retrobarà per primer cop a la màxima categoria a un Girona al qual sempre ha mostrat el seu agraïment per aquella temporada (2006-07).

Andreu Fontàs tenia fusta de jugador de Primera Divisió ja de ben jovenet. Quan Benet Masferrer el va fer debutar amb el primer equip del Banyoles a Primera Catalana en la darrera jornada de la temporada 2005-06, amb 16 anys, al camp del Guíxols ja es podia intuir que aquell vailet amb grenyes rosses tenia potencial per fre grans. Tot i això, el tècnic saltenc mai s'hauria imaginat que arribaria tan lluny. «Sincerament no m'esperava que assolís aquest nivell. Hi ha arribat amb constància, molta feina i un caràcter que és una de les seves grans virtuts. És un noi que mai s'ha queixat malgrat no jugar. La seva manera de ser ha fet que arribés a dalt», explica Masferrer. En aquest sentit, el que va ser el seu primer entrenador en un equip amateur revela un detall molt significatiu que ajuda a entendre el secret de l'èxit de Fontàs. «Al Banyoles jo demanava nanos del planter per completar els entrenaments i el club em pujava l'Andreu. Recordo que al final de cada sessió amb nostaltres, venia i em deia Gràcies, Benet. Només aquest detall ja diu molt d'ell».

Javi Salamero, director esportiu del Girona de l'èpica, va fer tot el que va poder per endur-se'l a Montilivi i va aconseguir que el Banyoles el cedís al Girona per jugar a la Divisió d'Honor Juvenil el curs següent (06-07). Es tractava d'una operació de préstec fins al 15 d'abril, data en què s'acabava la competició juvenil i en la què Fontàs havia de reincorporar-se al Banyoles. Fontàs però, mai va arribar a tornar a vestir de blanc-i-blau. La seva projecció va ser meteòrica i amb només uns mesos a Divisió d'Honor amb el Girona -amb Jordi Balcells de preparador físic- va enamorar els vistaires d'un grapat d'equips. Barça, Mallorca, Atlètic de Madrid i Espanyol van llançar la canya al seu entorn per captar-lo pels seus planters. També el Girona ho va intentar sense èxit. El conjunt gironí, jugava lògicament en inferioritat de condicions aleshores ja que militava a Tercera Divisió. Salamero i Ricardo Rodríguez, entrenadors del Girona aquell any, van fer-lo debutar fins i tot amb el primer equip

en un partit a mitjans de març a Montilivi contra el Castelldefels (2-0) amb la promesa que si es pujava a Segona B seria important, però no hi havia res a fer. Fontàs, culer de naixement, havia estat convençut per Pep Boada (Barça) malgrat els intents de José María Amorrortu (Atlètic), Josep Manel Casanova (Espanyol) i Paco Navarrete (Mallorca). El banyolí va anar convocat un cop més amb el Girona al camp de la Rapitenca però ja no va tornar a defensar la samarreta blanc-i-vermella. Rodríguez, que abans d'arribar al Girona havia treballat al planter de l'Oviedo, recorda que Fontàs tenia «molt més de nivell» que d'altres joves a qui havia vist arribar a Primera amb l'Oviedo. «Em va sorprendre molt el seu potencial. De seguida vaig percebre que tenia capacitats per competir a Primera», assegura.

El Girona no va poder-lo retenir de cap manera i paral·lelament, el Banyoles es va entendre ràpidament amb el Barça. Aquella mateixa temporada ja es va incorporar al juvenil del club blaugrana. A partir de llavors, el creixement del migcentre i posteriorment central esquerrà, ja no tindria aturador: convocatòria amb la selecció sub19, medalla d'or las Jocs del Mediterrani, el Barça B, la sub20, el debut amb el Barça de Guardiola al Camp Nou contra l'Sporting (09-10) i un palmarès envejable: Dues Lligues (09-10 i 10-11), una Champions League [/esports/futbol/champions-league/] (10-11), una Copa del Rei (11-12), una Supercopa d'Europa (11-12), una Supercopa d'Espanya (11-12) i un Mundialet de Clubs (11-12).

Una greu lesió de lligaments al genoll al Sadar contra l'Osasuna [/esports/futbol/primera-divisio/osasuna/] (11-12) va estroncar la seva carrera al Barça i a mitjans del curs següent, un cop recuperat, va ser cedit al Mallorca, amb qui va viure la cara amarga del descens a Segona A. L'estiu del 2013 va fitxar pel Celta on -quan les lesions l'han respectat- s'ha convertit en un dels fixos a l'eix de la defensa per a tots els entrenadors (Luis Enrique, Berizzo i ara Unzué). La temporada passada Fontàs va deixar enrere una lesió al tendó d'Aquil·les que el va mantenir més de mig any de baixa.

Si el tècnic navarrès ho considera oportú, Fontàs serà el primer jugador gironí que s'enfronta al Girona en un partit de Primera Divisió. Gerard Deulofeu i Gerard Gumbau no van poder fer-ho perquè van quedar fora de les convocatòries de Barça i Leganés respectivament. No serà però el primer cop que Fontàs juga contra el Girona ja que amb el Barça B ho va fer un cop. Va ser la temporada 2010-11 a Segona A al Miniestadi. Aquell dia el Girona de Raül Agné es va imposar al filial que dirigia Luis Enrique Martínez per 1-2 gràcies a un gol del serbi Despotovic al temps de descompte (1-2).

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/28/vell-conegut-espera-vigo/870006.html?utm_source=rss